

Közös Keresztút – Magyar Kálvária

keresztszülőkkel, moldvai csángómagyar testvéreinkkel a magyar nemzet tagjaiért, a világ minden nemzetéért, vezetőinkért, gyógyulásunkért, tisztánlátásért, Isten irgalmáért, és az Ő akarata szerinti egységért és békéért

Bp.-Krisztinavárosi Havas Boldogasszony templom

2021. március 26., péntek

- **gyülekező 17h**
- **keresztút 17,30 h**

Szívünk, lelkünk most kitárjuk,
Utad, Jézus, veled járjuk.
Kérünk, mélyen belevéssed
Szíveinkbe szenvedésed.

Bevezetés

Könyörülő Irgalom Istene! Irgalmazz nekünk! Adj gyógyulást, békét és egységet a Magyar Nemzet és a Szomszédos Nemzetek tagjainak, Európa és a Világ minden népe számára!

Egyházunk pásztorai a Tőled kapott küldetésüket akaratod szerint kívánják teljesíteni, ezért a Biblia szavaival így tanítanak bennünket:

”Törekedjete rá, hogy a béke kötelékével fenntartsátok a lelki egységet” (Ef 4,3)

Urunk, Jézus Krisztus, Te mindig velünk voltál és velünk vagy küzdelmeinkben, szenvedéseinkben, eleséseinkben, múltunkban és jelenünkben. Add meg nekünk, hogy keresztúti ájtatosságunkkal megengesztelhessünk Téged a magunk és őseink bűneiért, de az ellenünk vétkezőkért is.

Engedd, hogy Nagyasszonyunknak és nemzetünk szentjeinek közbenjárása által megkaphassuk a megbocsátás, a gyógyulás, a béke és a lelki egység kegyelmét mindannyiunk számára, a moldvai csángómagyaroknak is, akikkel együtt járjuk ezt a keresztutat. Add, hogy megerősödhessünk a lelki megújulás útján tett lépéseinkben, a környezetünkben, és mindnyájan, szerte a világon. Ámen.

Áll a gyilkos nagy ítélet,
Rajtunk immár igaz véred.
Valahányszor szavam vétett,
Pilátusod lettem néked.

I. állomás.

Pilátus halálra ítéli Jézust

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Ott állsz Urunk, gyáva bírád előtt... körülötted ellenségeid, a felbőszített és félrevezetett nép és a lefizetett hamis tanúk... De Te nem védekezel, hanem némán vállalod sorsodat: a szenvedést.

Felettünk is hányszor ítélték igazságtalanul! Hányszor taposott rajtunk keresztül Nyugat és Kelet, hányszor lett földönfutóvá a magyar, hogy „nem lelé honját a hazában” és a világban. Hányszor hullottak el „legjobbaink a hosszú harc alatt”, hányszor kezdtünk új hazát építeni...

De ahogy Te, Uram, vállaltad sorsod, mi is vállaljuk magyar sorsunkat... vállaljuk múltunkat, vállaljuk és építjük jövőnket. Mert tudjuk, hogy nem hangzatos szólásokat, nagy szavakat vársz tőlünk, hanem ennél nehezebbet: a csendes, igazi hűséget Hozzád és a Hazához!

Miatyánk...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Itt van már a kereszt fája,
Hurcolnod kell Golgotára.
Uram, én meg puhán, restül,
Vonakodom a keresztül.

II. állomás

Jézus vállára veszi a keresztet

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Megkezdted Uram, keresztutadat és behintetted azt szent véreddel...
Vércseppjeidből nekünk is jutott... Krisztus-vér a magyar ugaron...
Ha szenvedtünk, Te is velünk szenvedtél, ha sírtunk, Te is velünk sírtál, bár
alig volt néhány „víg esztendőnk”, Te is velünk vigadtál.

Te átölelted kereszted, és amikor nekünk is keresztet ácsoltak, minket is
magadhoz öleltél, mert minden igazságért és hazáért szenvedőt Te így
szerettél.

Mi nem akarunk Uram, Neked keresztet ácsolni! Senkinek sem akarunk
keresztet ácsolni! Csak arra kérünk, ha újra és újra felmered a szenvedés
keresztje, tarts meg minket ölelő karjaidban és „hullajtsd velünk síró
könnyedet” és hullajtsd értünk, és mindnyájunkért, megváltó
vércseppjeidet.

Ámen.

Miatyánk ...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Botlik, roskad szegény tested,
Nem bírja a nagy keresztet.
Földre sújtód, jaj! Én voltam,
Ki oly sokszor elbotoltam.

III. állomás

Jézus először esik el a kereszttel

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Uram, első elesésednél a magunk elestére, a magunk bűneire gondolunk.
Hányszor éreztük át balsorsunkban a Himnusz igazát:

*„Hajh, de bűneink miatt gyúlt harag kebledben
S elsújtád villámidat dörgő fellegedben...”*

Egyik nagy nemzeti bűnünkért, a káromkodásokért és trágár beszédekért akarunk most engesztelni, Urunk! Engesztelünk a tengernyi káromkodásért az utcán, autóbuszon, iskolában, sajtóban, tévében, rádióban és a családban, ahol a gyerekek a szüleiktől tanulják a káromkodást és az istentelen, durva beszédet.

Vagy gondolunk az összetört útszéli keresztekre, befirkált templomfalakra, robbantásos merényletekre, meggyalázott síremlékekre..., a háborúkra... Mennyi bűn! Most a világot egyszerre sújtó világjárvány megtorpanásra kényszerít mindannyiunkat.

Uram, kegyelmeddel, erőddel, emelj föl ebből a bűnből, és minden bűnünkből! Szép magyar nyelvünket ne a Te gyalázásodra, vagy ártatlan lelkek megfertőzésére használjuk, hanem bocsánatkérésre és a Te dicsőítésedre. Ámen.

Miatyánk ...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Ó, jaj, látod jönni szembe
Édesanyád, gyötrelemben.
Ó, csak én is véle járnék
Krisztus után, mint az árnyék.

IV. állomás

Jézus Szent Anyjával találkozik

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Micsoda fájdalmas találkozás! Csak az anyai szív érezheti át így gyermeke sorsát, mint a Szűzanya.

Hazánkban és nemzetünkben is mennyi anyai szív szorult össze, mennyi anyai könny hullott az évszázadok során! A tékozló fiúkat és tékozló lányokat hiába hazaváró édesanyák könnye, a frontról haza nem térő férjekért és gyermekekért ontott könnyek, a gyermeküket fiatalon eltemető édesanyák könnye, a lélekben meghalt, csak testben élő gyermekekért hullatott könnyek...! És az anya után hiába kiáltó gyermekek könnye, a megszületni nem engedett, anyaméhben megölt gyermekek néma sikolya, nálunk és szerte a világban!

Tengernyi könny! Anyáké és anyátlan gyermekeké.
A síró anyáknak és anyátlanoknak kérjük: „Mutasd meg, hogy Anya vagy!
Most segíts meg, Mária!

Üdvözlégy ...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Vinni terhed, segítségül,
Itt van Simon Cirenéből.
Bárcsak én is, bűnös lélek,
Keresztemmel követnélek!

V. állomás

Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet hordozni

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Végre találunk valakit a keresztúton, aki segít Jézusnak. – Hazánk és nemzetünk történelmi keresztútján is akadtak szép számmal, akiknek nem volt *„drágább rongy élete, mint a haza becsülete”*. Akadtak királyok, hősök, szentek, írók, költők, tanárok, hős papok, orvosok és tudósok, mind-mind a magyar haza Cirenei Simonjai. És névtelen hősök milliói, kik a hazáért harcoltak-haltak, mert *„szolgaföldben nem nyughattak”*. Éppen ezért múltunkra alapozzuk a jövőbe vetett reményünket, és kérjük irgalmadat magunk és a világ számára, és a Szózáttal imádkozzuk:

*„Az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért.
S keservben annyi hú kebel szakadt meg a honért.
Az nem lehet, hogy ész, erő és oly szent akarat
Hiába sorvadozzanak egy átok súly alatt.
Még jőni kell, még jőni fog egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez százezrek ajakán.”*

Amen.

Miatyánk ...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Jámbor asszony siet hozzád,
Kendőjével törli orcád.
Vajon hát én, kőszívemmel,
Mennyi könnyet töröltem fel?

VI. állomás

Veronika kendőt nyújt Jézusnak

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

És végre akadt valaki, aki könnyeket töröl, véres verítéket itat kendőjével,
könnyítve a szenvedést!

Hazánkban is millió a könnyes szem, és néha patakokban folyt is a vér... Egy Veronika nem győzné! Mindig akadtak Veronikák: Árpád-házi Szent Erzsébettől, Szent Margittól, Kanizsai Dorottyán át a névtelen apácák százai, ezrei, akik árvaházakban, kórházakban hősi szeretettel töröltek könnyeket, verítéket a magyarok és mások arcáról. Vagy hős anyáink, akik – míg apáink a hazáért harcoltak – vetettek, arattak a család mindennapi kenyeréért.

Magyar édesanyák! Neveljete a hazának lányaitokból új Veronikákat! Mert szükség volt eddig is, most is és ezután még inkább! – leleményes szeretetükre, a könnyeket letörlő mosolyukra, a bűn vérzivatarában óvó enyhükre! Jutalmuk az, ami Veronikáé volt. Ő a kendőjébe, a mai Veronikák pedig a szívükbe rajzolt Krisztus-arc ajándékát kapják és adják tovább az új magyar szívekbe. Add, hogy a világon mindenütt, minden népben ilyen Veronikák születhessenek!

Miatyánk ...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Földre roskadsz másodízben,
Értem tűró kegyes Isten.
Hát én hányszor tántorultam?
Bűneimbe visszahulltam!

VII. állomás

Jézus másodszor esik el a kereszttel

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

A második esésednél, Urunk, második nemzeti bűnünkre – talán a legnagyobbra – gondolunk: ez a széthúzás, egymás nem értése, a viszály, a pártoskodás. Ez, mint nemzeti átok, végigkísérte történelmünket Szent Istvántól, Koppány lázadásától Mohácson át napjainkig.

*“Hányszor támadt tenfiad, szép hazám, kebledre,
S lettél magzatod miatt magzatod hamvvedre.”*

Sokan nem tanultuk meg a leckét: egységben az erő, de sokan megtanulták! Az összefogás hányszor tett csodát! Most is ez a csoda segíthet rajtunk. *„Ezt szolgálja a szószéken és az iskolában a pap, a tanító, erre törekedjék ekéjével a földműves, pörölyével kezében a munkás, ecsetjével és vésőjével a művész, az államférfi és a tisztviselő... S ha mindnyájunk egyesített, egy célra törekvő munkája, az egymástól tanuló, egymáson épülő nemzedékek során közelebb jut a nemzeti ideál megvalósításához, azzal az egyetemes emberiségnek is megtette a tőle telhető legnagyobb szolgálatot”* - írta Katona Lajos 1910-ben, ami ma is érvényes.

Második esésednél, Urunk, arra kérünk, hogy a széthúzás nemzetgyengítő, súlyos eséséből emelj fel minket Hazánkban, és mindnyájunkat, a világ minden népében!

Ámen.

Miatyánk ...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Sírva jöttök ki elébe,
Jeruzsálem asszonynépe.
Jaj, rám is áll, ami rátok:
"Magatokat sirassátok!"

VIII. állomás

Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„*Ne rajtam sírjatok, hanem magatokon és gyermekeiteken*” – mondtad a síró asszonyoknak. Egy nemzetnek mindene, a jövője, az ifjúsága.

„*Lesz-e gyümölcs a fán, melynek nincs virága?
Avagy virág vagy te, hazám ifjúsága?*” -
kérdi Petőfi Sándor, a költő.

Szép énekünk is csak múlt időben idézi egykori valóságunkat:

„*Virágos kert vala híres Pannónia,
Mely kertet öntözé híven Szűz Mária.
Katolikus hitnek bő volt szép virága,
Be megsötétedett örvendetes napja.*”

Mi mégis hisszük, hogy eljön az idő, amikor nem kell az anyáknak gyermekeiken sírniuk. Hisszük, hogy a jövődönk fészé bimbói már itt állnak köztünk! Kereső fiataljaink rátalálnak az igazság útjára, Reád, Urunk, ha még a keresztúton is. Ebben bízva átalakíthatjuk énekünket: „*Virágos kert lesz megint híres Pannónia*”, mely kertet csak öntözze, kegyelmével öntözze a Magyarok Nagyasszonya! Könyörögj érettünk és a világ minden népéért!

Ámen

Miatyánk ...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

A keresztnek szörnyű terhe
Harmadszor is földre ver le.
Ested adjon szent kegyelmet,
Hogy a bűnből talpra keljek.

IX. állomás

Jézus harmadszor esik el a kereszt súlya alatt

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Harmadik esésednél harmadik nagy bűnünkre gondolunk, a nemzetgyilkosságra. Évek óta közepes városnyi magyarral fogy az ország. Statisztikák döbbenetes számai mutatják, hogy évről-évre hány magyart visz el az alkohol és a kábítószer, az igen magas öngyilkosság és főleg a „törvényes” vagy titokban végzett abortuszok igen magas száma.

Mert tatár, török után, a két világháború után hamar újraéledt a nemzet és állt a Szózat szava: *„megfogyva bár, de törve nem, él nemzet e hazán!”* **De „fogyva” is és „törve” is...!?**

Add, ó Urunk, hogy ebből az elesettségéből is felkeljen a magyar! Segíts gátat vetni a félreértett és félremagyarozott családtervezésnek, segítsd meg az abortusz ellen harcolókat, és segítsd – e nehéz időben is – az egyre nagyobb számú nagycsaládosokat, hogy lélekszámban, de minőségben is, talpra álljon nemzetünk! Mert *„áldjon vagy verjen sors keze, itt élned, élned, élned kell!!!*

Adj Urunk tisztánlátást a világon mindnyájunknak!
Legyen meg a Te akaratod!

Ámen.

Miatyánk ...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Megcsúfoltak ruha nélkül,
Borzad szájad vad epétül,
Tisztos mérték, szent szemérem,
Mindig, mindig maradj vélem!

X. állomás

Jézust megfosztják ruháitól

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

A 21-ik zsoltárt idézzük, Urunk:

*„Szétosztották egymás között ruháimat és köntösömre sorsot vetettek.” –
Hányszor tépték le becsületét szegény nemzetünknek is, hányszor
osztottak ezen a magyar földön, „melyen annyiszor apáink vére folyt, ez,
amelyhez minden szent nevet egy ezredév csatolt.” – Trianon! Ó Erdély,
Bácska, Bánát, Kárpátalja, Felvidék, Órség, Baranya! Egyharmadára
csökkent területünk és népünk!
És a kivándorlások, szökések, menekülések, mikor a magyar „szertenézett s
nem lelé honját e hazában.”*

És a határainkon kívül élő magyarok sanyarú és kemény mai sorsa?
Különösen fáj a szülőföldjükön hűséggel kitartó moldvai csángómagyarok
sorsa, akik az anyanyelvükön ma sem imádkozhatnak naponta a saját
templomaikban, csak igen ritka alkalmakkor! Ez az igazi Kálváriája most a
magyaroknak! Kifosztottan, megalázva, meggyalázva állunk a világban.

A mostani világjárvány idején pedig a világ minden emberével együtt itt
állunk Előtted, Urunk, és mindnyájunk nevében bocsánatot kérünk a
magunk és őseink minden bűnéért. Irgalmazz nekünk! Adj gyógyulást,
Urunk! Köszönjük, Urunk, hogy mindig velünk viselted a kínjainkat. Ebben a
nagy fájdalomunkban is érezzük: Te itt is velünk vagy, velünk szenvedsz,
velünk sírsz. Könyörülj rajtunk, és bocsáss meg az ellenünk vétkezőknek is!
Ámen.

Miatyánk ...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Édes Jézus drága testét
Véres fára fölszegezték.
Mi egyetlen boldogságunk,
Szent keresztfa téged áldunk.

XI. állomás

Jézust a keresztre szegezik

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Borzalmas kínokat szenvedtél ekkor, Urunk! Mindig jót tevő karjaidat,
örömhír útján járó lábaidat a keresztre szegezik. Már csak felállítani kell és
elkészült az ember műve...

Történelmünk borzalmaira gondolunk itt: Dózsa tüzes trónja, megkínzott
szegények, a szabadság tapodója: Arad 13 bitófája, Kufstein, Madefalva,
Auschwitz, Dachau lágerei, Fő utca, Gyorskocsi utca, Hortobágy, Recsk, ...
1956 mártírjai. A terror megszámlálhatatlan áldozatai mind átélték a
borzalmak óráit, az ártatlanul, biztos halálba menés kétségbeejtő éjszakáit,
a csángómagyarok pedig még a kényszerű nyelvvesztés lassú kínjait is.

A nap is elsötétedett a Kálvárián, hogy ne lássa a borzalmakat, és a sötétség
azóta is a világra borul, hogy „... *napvilágra ne kerüljenek a sötétség
cselekedetei.*” De Te, Uram, hagytad, hogy odaszögezzék kezeidet, hogy
kitárt karoddal az egész világot magadhoz öleld, szívedhez legközelebb
azokat, akik a kínok kínjait Veled és Érted elszenvedték. Könyörülj rajtunk!
Bocsáss meg az ellenünk vétkezőknek is, talán nem tudták, mit
cselekszenek!

Ámen.

Miatyánk ...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Megváltásunk már betelve:
Jézus lelkét kilehelte.
Újra élek kegyelméből!
Ki szakaszt el szerelmétől?

XII. állomás

Jézus meghal a kereszten

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Ég és Föld között függ a Megfeszített! Karját ölelésre tárja. Ajkát a megbocsátás szavaira nyitja: „*Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!*” Lándzsával átdöfött szívét menedékkül adja, hogy bajainkban, szenvedéseinkben mindig oda siethessünk. Magyar népünk ezért állított utak mentén, falvakban és városokban, mezőkön és erdőkön keresztek, mert saját szenvedését látja Krisztus keresztjében, mert hiszi és vallja: „*És ki segít már, ha Ő nem segít?*” (Juhász Gyula: A tápai Krisztus c. versében olvashatjuk)

*„... Feje fölött a nyárfa is magyar,
A fecske is és egy zivatar,
Mely őt paskolja s a falut veri
És folyton buzgó őt szent sebei
Nem a magyarok sorsát hirdetik?
És ki segít már, ha Ő nem segít?”*

Hittel imádkozzuk el imádat, melyre Te tanítottál minket, Urunk:
Mi Atyánk...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Keresztfádról már levesznek,
Szent Szűz szívén pihen tested,
Bár pihennél mindig nálam,
Tiszta szívem templomában.

XIII. állomás

Jézus testét leveszik a keresztről

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Szűz Mária! Öledből indult el élete, és öledbe tér meg holtában, Krisztusod.
Öröm és fájdalom az édesanya sorsa, öröm és fájdalom a nemzet sorsa, de a világ sorsa is.

Könnyed, mely „*úgy siratja szent Fiát*”, megszentel minden könnyet, melyet egy évezred alatt sírtak el elődeink, hazánk szomorú sorsa felett. És ezek a könnyek nemcsak „*árvák könnyei*” voltak, nem csak a gyermekeiért síró anyai könnyek, de nehéz, férfiszemekből is kicsorduló könnyek is. És voltak néha az öröm könnyei is, a remény sóhajai is, a feltámadásban bízó fátyolos könnyek is.

Fájdalmas Anyánk, a Te karjaidból indult el Jézusunk a sír sötétjébe, de három nap múlva a Feltámadás dicsőségébe is.

Fogadd öledbe, öleld karjaidba szegény, szenvedő magyar népedet is, hogy reménye legyen a boldog újjászületésre. Ezt kérjük a világ számára is.
Hozzád fohászkodva mondjuk el imánkat:
Üdvözlégy Mária...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Már a szent test sírba téve
Újon metszett szirt ölébe.
Onnan kél fel harmadnapra,
Halált poklot letiporja.

XIV. állomás

Jézus holttestét sírba teszik

Imádunk téged, Krisztus, és áldunk téged!
Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Minden sír olyan, mint egy hatalmas torok: elnyel és elemészt. – Uram, Te azért jöttél, hogy ne a sír legyen a végállomás. Halottainknak mi is drága síremlékeket állítunk, de ráírjuk: „Csak a teste”, mert a feltámadásra várunk. Mert nagyböjtjeinkre, nagypéntekjeinkre mindig feltámadást várunk.

Minden névtelen sírdomb vagy tömegsír mellett is feltámadást várunk!
Mohácsi emlékhely, a Don-kanyar névtelen tömegsíri, a 301-es parcella mellett állva is ezt kiáltjuk: feltámadást várunk!

A moldvai csángómagyarok erős hitét és nehéz sorsát látva is: feltámadást várunk! Most, az idei különleges Nagyböjtben, a koronavírus-világjárványának szorításában, amely már egy éve tart, az önként vállalt vagy ránk mért karanténjainkban is Feléd fordulunk bizalommal. Minden reménytelenségben, sötét éjszakában is ezt kiáltjuk: hiszünk a feltámadásban és hiszünk Irgalmadban, a világ gyógyulásában, és magyar hazánk, nemzetünk feltámadásában is!

Ámen.

Miatyánk ...

Könyörülj rajtunk, Urunk!
Könyörülj rajtunk!

Uram, hiszek és remélek,
Én szerelmem neked élek,
Szánom-bánom minden vétkem,
Légy az enyém egykor égben.

Befejező ima

A tavalyról ősze tolódott budapesti EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS évében, Trianon 101. évfordulóján, a pandémia második évének fenyegetettségében, 2021 különös Nagyböjtjén, szájmaszkban végig jártuk a keresztszülőtársakkal, és a moldvai csángómagyarokkal együtt a magyar nemzetünk kálváriáját, Urunk, Jézus Krisztus szenvedésének tükrében.

A Te sorsod a mi sorsunk is, Urunk! Hisszük, hogy nemcsak a szenvedésben, de a feltámadásban is Veled vagyunk, leszünk! Nagy költőnk, Babits Mihály szárnyaló sorokat írt 1936-ban a „Szózat”-ról, a mű megszületésének 100-ik évfordulóján: *„Azt a hazát, melyről a Szózat zeng, el nem veheti és meg nem csonkíthatja senki. Az visszavonhatatlanul hozzánk tartozik. Magunkban hordozzuk éppen annyira, mint ahogy ő hordoz bennünket általa, benne vagyunk, akik vagyunk, s ha ő nem volna, mi sem lennénk többé...”*

Mindenható Istenünk! Engedd, hogy keressük és megtaláljuk azt az utat, amelyet nekünk egyénileg, a nemzetünk egészének és a határon túli népeknek, és minden népnek a világon, kijelöltél.

Urunk, kérünk, irgalmazz nekünk! Mentsd meg hazánkat, a határon túli nemzettársainkat és minden népet, Európát és az egész világot, Szent Fiad, Jézus Krisztus által. Könyörülj rajtunk, Szeplőtelen Nagyasszonyunk és a magyar szentek érdemeiért!

Adj gyógyulást, békét és egységet a Világnak! Legyen meg a Te akaratod! Jézusunk, bízunk Benned! Amen.

oOo

Báthory László plébános Magyar Kálvária (Pécs, 1996. március 15) c. munkája
alapján készített átdolgozás, Tampu-Ababei József plébános vezetésével és jóváhagyásával.
(Keresztszülők a Moldvai Csángómagyarokért Egyesület, Bp., 2021 Nagyböjt idején)